

Як не стати
жертвою
торгівлі
людьми
та куди
звертатися
по допомогу

3 с.

В українському небі працюють красноградські дрони

— Створюйте FPV-дрон удома — долучайтеся до знищення ворогів власноруч! — із таким закликком до співвітчизників звернувся міністр цифрової трансформації Михайло Федоров. Ці слова викликали неоднозначну реакцію серед людей. Дехто вважає, що в такий спосіб проблему безпілотних апаратів не розв'язати. Потрібно налагоджувати заводське виробництво, адже ці прилади хоч і відносно прості, але для їх виготовлення необхідно мати принаймні мінімум спеціальних знань. Натомість керівниця проекту «Народний дрон» та директорка Центру підтримки аеророзвідки Марія Берлінська вважає по-іншому: «Солдату, який отримує дрон, байдуже, де він зроблений. Головне, щоб був якісний і вбивав ворога. На війні все, що дає результат, має право на життя». Щоб розібратися в цьому, іду на зустріч з людьми, які вже понад пів року займаються виробництвом «убивчих пташок» у нашому місті. За цей час вони не лише виготовили чимало дронів, а й отримали певний досвід у цій справі. Отож знайомтеся: жителі Красноградської громади Юлія і Сергій.

НЕ МОЖНА ЗАЛИШАТИСЯ БАЙДУЖИМИ

Повномасштабне вторгнення росіян на українську землю змінило багатьох із нас. І йдеться не лише про тих, хто з першого дня пішов боронити Батьківщину і рідний край. Створювалися волонтерські організації, які на початку бойових дій узяли на себе забезпечення бійців усім необхідним. До них часто долучалися люди, далекі від політики, які ніколи не були активними в суспільно-му житті.

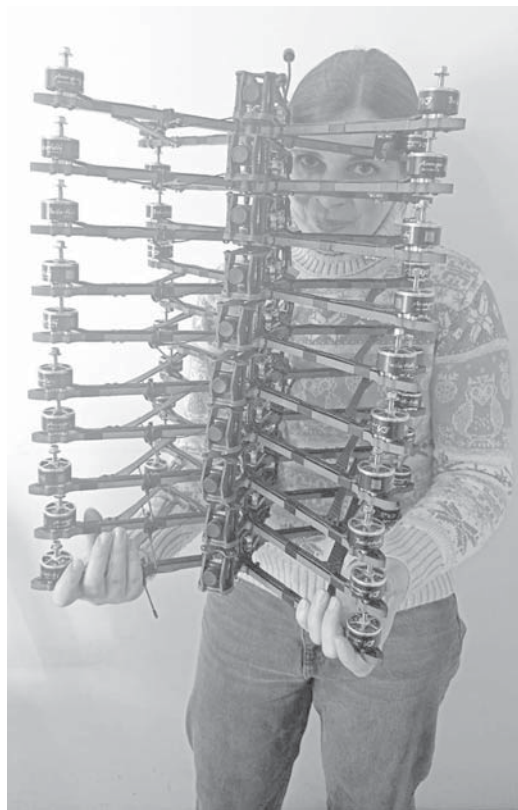
Про героїв моєї розповіді цього не скажеш. Вони завжди мали відкрити проукраїнську позицію. Брали участь у тих небагатьох патріотичних заходах, що відбувалися в місті. Допомогали захисникам, для яких війна розпочалася ще 2014-го. Прагнули, аби діти змалечку відчували себе українцями, шанували мову, традиції, культуру.

Після лютого 2022-го підтримка Збройних сил стала для подружжя чи не головною справою їхнього життя. Невеликий бізнес дає можливість

не лише утримувати родину, а й постійно допомагати оборонцям. А волонтерство дозволяє відчувати себе затребуваними, бо залишатися байдужими, коли навколо біда, вони просто не могли.

— У війську постійно чогось не вистачає. Тож доводилося реагувати на всі його запити. Потрібні балаклави — збираємо кошти на тканину, шукаємо вигідну ціну і якісний матеріал, а потім того, хто ці речі пошіє. Самонагрівні грілки, ліки, теплий одяг, вітамінні суміші, різні смаколики — усе це необхідне, особливо взимку, — каже Юлія. — Військові тримають фронт без вихідних і свят, незважаючи на сніг, дощ чи мороз. Умови там надзвичайно складні. І підтримати їх — наш обов'язок.

Доводиться виконувати і серйозні замовлення. Свого часу збирали кошти на дві автівки, які відправили захисникам. Днями волонтери оголосили збір на тепловійний монокуляр для однієї з військових частин. Цей прилад — очі бійців уночі. І

подібних ситуацій вистачає. Чи важко зібрати невеликі кошти, аби придбати дорогі речі?

— Будь-яка сума донатів важлива, — говорить Юлія. — Часто збір закриваємо завдяки перерахованим 100, 200, 500 гривням, які надходять від небайдужих земляків. А бувають приємні винятки — хтось із благодійників відразу сплачує половину вартості покупки.

Молода жінка вдячна всім, хто відгукується на прохання про допомогу війську. Це звичайні люди, переважно жителі Красноградського району і Карлівської громади. Хтось в'яже теплі носки, приносить лимони, корінь імбиру та мед — саме з них виготов-

ляють вітамінні суміші, купують тонометри, спортивні штани і капці, рукавиці, вологі серветки, чай, каву. Цей перелік можна продовжувати. А щоб згадати всіх, хто допомагає коштами, речами і своєю працею — не вистачить газетної площі.

Завдяки багатьом людям формуються передачі для стабілізаційних пунктів, допомагають бійцям, які лікуються у шпиталі і, звичайно, тим, хто вже майже два роки поспіль перебуває на передньому краї нашої боротьби з ворогом.

Маємо не розслабитися, адже шлях до Перемоги не близький.

Продовження на 2 с.

Лицеїв поменшає

У міській громаді обговорили План оптимізації закладів освіти

4 с.

Навчалися мінної безпеки

Захід організувала Наталинська сільська військова адміністрація

5 с.

Сторінка «Господар»

6 с.

Цукру вистачить і для внутрішніх потреб, і на експорт

Протягом 2023-го та на початку 2024 року було вироблено майже 1 млн 800 тисяч тонн цукру. Середня оптова ціна за тону на початку 2024 року становить 23-24 гривні за кілограм.

Про це повідомили на черговій нараді з питань розвитку цукрової галузі під головуванням першого заступника Міністра аграрної політики та продовольства України Тараса Висоцького.

Участь у засіданні взяли представники Національної асоціації цукровиків України («Укрцукор») та профільні підприємці.

Як зазначив Тарас Висоцький, ситуація на ринку цукру стабільна. Виробленого продукту достатньо для внутрішніх потреб українців та забезпечення необхідних обсягів експорту.

Зокрема, за його словами, для внутрішніх потреб українців щорічно необхідно до мільйона тонн цукру. Згідно з Меморандумом про взаєморозуміння, граничний обсяг експорту цукру у 2023/2024 маркетинговому році становить до 650 тисяч тонн.

Під час наради також обговорили питання планування посівних площ на 2024 рік та розширення ринку експорту цукру.

kmu.gov.ua